

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 6. Vasario (February) 2, 1924 Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuse:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

Penktajam Sekmadieniui po Trijų Karalių.

Mat. 13, 24-30.

Anuo metu Jėzus pasakė minioms šitą prilyginimą: Daugaus karalystė panaši žmogui, kuris savo lauke pasėjo gerą sėklą. Bemiegant gi žmonėms atėjo priešas ir užsėjo kukalių į tarpą kviečių ir nuėjo. Užaugus želmėnims ir vaisių atvedus pasirodė ir kukalės. Šeimininko-gi tarnainai prieję tarė jam: Viešpatie, ar-gi negerą sėklą pasėjai savo lauke? Tat iš kur atsirado kukalių? Ir tarė jiems: Kerštininkas žmogus tai padarė. Tarnai-gi tarė jam: Nori, einam ir išraujam jas? Ir tarė: Ne: kad kartais berinkdami kukalius neišrautumėte ir kviečių su jomis. Leiskite augti abejiems iki pjūčiai, ir pjūtės laiku pasakysiu pjovikams: Surinkite pirma kukalius ir surinkę jas į pėdelius sudėginkite, o kviečius sugabenkite į mano kluoną.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

1. *Kukaliai* yra piktažolė auganti Palestinoje. Išdygusi ji yra panaši į kviečius, tik jai nunokus galima ji atskirti nuo tikrų kviečių.

Kukaliais Jėzus supranta piktus ir nedorus žmones t. y. klaidatikius, atskalunus, veidmainius krikščionis ir nusidėjėlius.

Jėzus tad skelbia palyginime, kad Bažnyčioje visuomet bus tų kukalių — piktų, nedorų, klaidatikių žmonių. Šiuo mi yra pasmerkti tie, kurie drįsta skelbti, buk Bažnyčia esanti tik teisingųjų draugija, buk nusidėjėliai negali priklaudyti prie Bažnyčios.

Bet ne visa Bažnyčia virs kukaliais. Jėzus sako, kad

kukaliai tik įsimaišo tarp kviečių, kurie sudaro branduolį piuties.

Šiuomi Kristus smerkia protestonų tvirtinimą, buk visa Bažnyčia, protestonams negimus buvusi iškrypusi, paklydusi tikėjimo ir doros atžvilgiu.

2. *Iš kur kukaliai?* Nei Dievas nei Bažnyčia nėra kukalių (blogų) priežastis. Tiesa, kukaliai atsiranda ir auga Bažnyčioje, bet ne iš jos ima pradžia.

Ne Bažnyčios įstatymų pildymas pagimdo blogą, piktą — bet tik nuo jų atsitolinimas. Bažnyčia nekuomet nėra pripažinusi kukalių savo vaisiumi; anaipol, ji visuomet rūpinasi kukalių (blogų) augimą sustabdyti.

Tikroji kukalių priežastis yra paprastai piktas priešas, piktoji dvasia, kuri kukaliams užvesti Bažnyčioje naudoja žmonių nepastovumą, jų silpnybes.

3. *Koks kukalių likimas?* Be galo įdomu matyti, kaip Dievas ir kaip žmonės elgiasi su kukaliais?

Žmonės, ir tai geri žmonės, Viešpaties tarnai, pamatę kukalius tarp kviečių, nusistebia ir nepakęsdami savo tarpe jų, skubinasi juos tuojaus išrauti.

Dievas gi visai kitaip elgiasi. Jisai, tiesa, irgi nekenčia kukalių (blogų), bet vis tik jų nerauna tuojaus, ir leidžia jiems augti.

Kodel taip? Dievas taip elgiasi su kukaliais visų pirmausiai atsižvelgdamas į pačius kukalius, blogus žmones: Dievas davė žmogui liuosą valią, kurią jisai gali ir geriems ir blogiems darbams naudoti. Dievas leidžia greičiau blogam darbui įvykti, ne kaip kad žmogaus liuosos valios netektų. Be to, juk ir blogieji žmonės, kol jie dar gyvena čia žemėje, gal pasitaisyti, atsiversti.

tavimą. Visuomet bus gerųjų, dorų žmonių, kurie neš gerų vaisių.

3. Pagaliaus, visi priešingumai susilygins ir išnyks pasaulio pabaigoje, per paskutinį teismą. Ten ras galo visi šio pasaulio papiktinimai.

Taip tad Kristus gražiai išaiškina pikta, bloga ant žemės klausimą, kuris daugeliui, net geriems krikščionims, kartais sukelia daug abejonių ir dvasios kovų. X.

KARŠČIAUS MYLĖKIM.

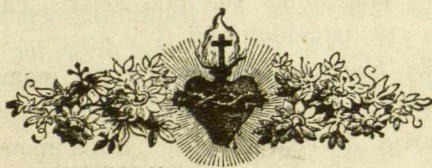
Karščiau mylėkim Sutvėrėją,
Kurs mus mylėdamas kentėjo....
Te Kryžius, Jojo vėliava
Mus suramina visada.

Kada pagundų bangos siaučia
Norėdamos mus paskandyt;
Kada mus niekas neužjaučia....
Kad nebežinom ką daryt —

Tada pažvelgkime į kryžių
Paguodą rasime jame
Tik atsiminkim, ką jis reiškia
O nevaitosim sunkume.

Mariampolė, 22-XII, 1923 m.

V. S.lė

KATALIKIŠKI UNIVERSITETAI.

Maldos Apaštalystės intencija Šv. Tėvo skirta Vasario mėn.

Ką mes vadiname katalikiškuoju universitetu?

Vieni mano, kad katalikiškas Universitetas tai tokia aukščiausioji mokykla, kur vien tiktai tikybės mokinama; kiti galvoja, kitaip: jie mano, kad Universitetas bus katalikiškas, jeigu jame profesoriaus vien tik kunigai, arba bent visą vadovaujančią valdžią turės dvasininkai. Bet tai nėra tikra tiesa. Gali būti aukščiausiųjų mokyklų-universitetų, kuriuose tikyba, kaipo toki, nebus dėstoma, gali būti visi profesoriai pasauliečiai žmonės, ir jie vieni valdyti Universitetą, o visgi jįsai gali būti katalikiškas. Kada? Kuomet pasaulinis mokslas neišeina iš savo ribų, neina prieš 10-tį Dievo įsakymų, gerbia Bažnyčią ir jos skelbiamų tiesų neniekina. Tikėjimą liečiančius klausimus palieka spręsti dvasios specialistams — teologams, patysgi ieško tiems sprendimams protu duodamųjų įrodymų. Tuomet tarp vienu ir kitų tiesų yra sutartinė; vienas mokslas neįeina į kito mokslo sritį, bet pasilieka savo sritį. Tokia sutartinė, katalikų profesorių darbuotė Universitete padaro tai, kad Universitetas gali but vadinamas *katalikiškas*. Begalo yra besimokinančiai jaunuomenei svarbu, kad ji gautų tikrąjį mokslą pažinti, o ne laisvamanių ar bedievių profesorių klajojimus tikėjimo sritį. Taigi katalikiški Universitetai yra pageidaujami.

Katalikiški Universitetai nevien yra pageidaujami, bet jie yra *butinai reikalingi*. Kodel? Pirmiausiai iš atžvilgio į besimokinančią Universitetuose jaunuomenę. Kol toji

kilnioji jaunuomenė buvo pradžios ir vidurinėse mokyklose, ji turėjo savo dvasios globėjus, tikėjimo mokytojus, prefektus. Atėję į Universitetą ir pasirinkę speciališumą, tikėjimo klausimų rišti neturi laiko, — reikia skubiai mokytis apsiimtoje srityje. O tuometarpu, jeigu Universiteto pakraipa nėra katalikiška, tikėjimo priešų turi jaunuolis iš visų pusių: bręstančio jaunuolio asmeny kila įvairių pažeidimų audros; ji stumia blogan negerų pasielgiančių draugų pavyzdys, o net patys Universiteto įstatai, papročiai, palikdami studentą religijos žvilgsniu, visiškai liuosą, stumte stumia nenusistovėjusį jaunuolį, silpninant jo tikėjimą, į pagundų sukurius. Laimingas, jeigu randa viename kitame profesoriuje gyvo tikėjimo pavyzdį ir pagalbą. Bet nekatalikiškame Universitete, kur nesiskaito profesoriai su tikėjimo tiesomis, save statydami aukščiau viso pasaulio, dažnai pasitaiko, kad laisvamanaujantieji profesoriai, suradę progą pasityčioja iš tikėjimo. Vienu kitu žodžiu, pašiepia, juoku skelbia nesąmones, lyg tai būtų pasakutinis “mokslo” žodis, pav. Dievo esimą ginčina, sielos nemarybę, pragaro esimą, pomirtinį atlyginimą pajuokia. Yra tokių, kurie aiškiai yra pasakę ir sako, kad Dievo vietą žmogus užėmęs, — žmogus yra Dievas ir tt. Kiti juokiasi iš šventųjų, giriasi savo netikėjimu. Kiek blėdies gali padaryti toks “mokslininkas,” vilkas avies kailyje jaunuolio sieloj, — sunku išreikšti. O tasai besimokinantis Universitetuose jaunimas, tai busiamieji tautų ir valstybių vadai, teisėjai, gydytojai, tautos ateitis. Jeigu jie išeis su bedievybės raugu į gyvenimą, jie tuo raugu užkrės savo tautas, — tuo *visuomenei daroma blėdis*, ji vedama į supagonėjimą. Supagonėjusią tautą laukia ištvirkimas, o su

juo tautos pražutis, — supuvusios tautos skaudi ateitis; to mus praeitės istorija mokina.

Kad panašios nelaimės neįvyktų, dabartiniai tautos vadai privalo stengtis įkurti naujus, o jau esamus katalikiškus Universitetus palaikyti, kad jie galėtų savo vaisingą ir tautai naudingą darbuotę praplėsti. Katalikiškas Universitetas katalikiškai tautai butinas gyvybės reikalas. Prie tų katalikiškų Universitetų kurimo ir jų palaikymo gali kiekvienas savo pinigų—auka, savo darbu ir malda prisidėti.

Maldos Apaštalytė per vasario mėnesį prašys Švenčiausios Jėzaus Širdies, kad katalikiški Universitetai augtų, klėstėtų, tobulėtų ir vystytų. *Dr. K. M.*

DEL VAIKO TĖVAI TAPO KATALIKAIS.

(Pabaiga)

Kelioms valandoms praslinkus kun. Juozas ir Angelikas išėjo iš namų, kad aplankyti Šiungų šeimyną ir padėkotų, už tai, jog priėmė mažą Moizę pas save.

Tik štai vartuose sutinka jie jauną kiniečių porą, pasipuošusią, kaip tai jų etiketa įsako.

Kinietė, pamačiusi “Ilgas barzdas” (taip kiniečiai vadiną misijonarius), puolė tuojaus ant žemės prieš juos ir sudėjus rankas, pakėlė jas prie kaktos, tuomi išreikšdama dideliausią savo pagarbą.

“Meldžiu kelties,” — tarė tėvas Angelikas, truputį su-

simaišęs. — “Kas tokie esate ir ko atėjote? Meldžiu eiti paskui mane į pasikalbėjimo kambarį.”

“Garbingi dangaus sunųs” — pradėjo kinietis. — “Mane vadina Vu-siau, o čia mano moteris Sianga. Garbingi dangaus sunųs (taip kiniečiai tituluoja misijonorius), atėjome ieškodami savo vaiko Siao-kuei (velniukas), kurį jums širytą atnešė vandens nešėjas Čengas. Taip tikrina mano moteris Sianga.”

“Taip, taip” — tarė jaunutė moteris. — “Ši rytą prašiau Čengą, kad mano vaikelį pas jus atneštų ir mano garbingieji tėvai buvo pas jus, bet tuščiomis sugrižo, be mano siao (mažutėlio).”

Toliaus pritruko žodžių nuo susigraudinimo. Karčios ašaros pasipilė iš motinos akių, nes labai buvo pasiilgusė savo kudikio.

“Sunkus dalykas” — tarė kun. Angelikas su nuduotu šaltumu. — “Kas kokį daiktą pameta, praranda ir teisės prie jo. Mums atidavė vaiką, kaip pamestą daiktą, tad mums jis ir priguli, juo labiau, kad jį pašlakščiau “stebuklingu vandeniu” (t. y. apkrikštijau). Bet pasakyk man, kam jį pametei?” — klausė toliaus misijonorius.

“Mane privertė prie to, garbingas dangaus sunau,” — teisinosi Sianga. — “Septyniolikto sulaukiau pavasario, o jau trečią kartą tas pats vaikas grįžta į mano namus tam tiktai, kad jį man vėl atimtų baisus Jen-Vang (požiemių dievaitis). Du jau nuėjo ir tą trečią hoen (dvasia) pradėjo apleisti. Tuomet tai man patarė ta sena Lio-hu, kurią gal pažįstate, geras bonza (kunigė), kad “atimčiau veidą” savo Siao, o tuomet *tišenn-kuei* (persikunijanti dvasia) neteks noro grįžti į mūsų šeimyną. Paklausiau. Suodžiais

ištepiau veidą ir po muru pamečiau šianakt. Bet su juo-
mi (čia balsiai pradėjo verkti) netekau: ramybės, laimės
ir pamečiau savo sielą t. y. pati save.” —

“Nenustok vilties, nei nusimink!” — pradėjo raminti
kinietę kun. Juozas. “Viskas bus gerai.”

Sianga pakėlė savo ašarotas mažas akis į jį ir pradė-
jo ramintis ir papasakojo, kaip anksti rytą, išgirdusi Čen-
go šukavimą gatvėmis,ėjo paskui jį ir tiktai baimė Picto-
jo sulaikė ją, kad neatimtų nuo jo savo vaiko. Vien išdri-
so prašyti Čengą, idant vaiką, nuneštų pas bonzas prie
kryžiaus pagodos (tai yra pas kunigus kryžiaus bažny-
čios); nes girdėjo apie juos, kad kiekvieną vaiką vadina
turtu. Dabar esanti pasirengusi ant visko, juo labiau, kad
“Ilgos barzdos” aplėjo juos Siao “stebuklingu vandeniu”
ir Piktasis neturi nei jokios valdžios ant jo.

“Taip, tai tiesa” tarė kun. Angelikas” — bet tiktai
iki laikui. Jei jį augintų pagonis, neaplieti stebuklingu
vandeniu (nekrikštyti), tai pikta dvasia vėl sugrižtų prie
jo ir viešpatautų ant jo. Todėl ir negalime jums atiduoti
Siao.”

Nutilo visi. Gimdytojai kits į kitą pažiūrėjo susirupi-
nę, nežinodami kas daryti. Nuėjo į kampą ir patylomis
tarp savęs tarėsi. Vyras, rodėsi, priešginiavo, bet mote-
ris nesiliovė raginti ir maldauti. Galų gale Vu-sian, link-
telėjo galva, pareikšdamas, kad nors iš prievartos, bet su-
tinka.

“Garbingi dangaus sunų”—pradėjo nudžiugusi Sian-
ga — “nusprendėme maldauti, kad ir mus palietumėte tuo
stebuklingu vandeniu ir atiduotumėte mums vaiką.”

“Esu įsitikinęs” pridėjo Vu-siau — “kad visa mūsų šeimyna seks mūsų pavyzdžiu.”

Misijonoriai tapo netikėtai užklupti tokiu dalyko bėgiu. Ke'iais žodžiais lotinų kalba jie pasitarė tarp savęs:

“Gerai,” — tarė pasitarus tėvas Angelikas — “bet tik tą savo pasižadėjimą patikrinkite raštu.”

Pasirašė. Misijonoriai tuojaus pasiuntė žmogų pas Siungų šeimyną, kad kuogreičiausiai atneštų mažą Moizę į misijos namus.

Pusvalandžiui praslinkus tėvas Angelikas atidavė Siao — Moizę, neteisingai pavadintą Siao-Kuei (velniukas), į rankas nudžiugusios motinos.

Mažasis misijonoriau” — tarė tėvas Angelikas’ — “tu jau atvedei man vieną šeimyną, atmink, idant, kuomet išaugsi, taptum antru Moize ir jau ne vieną tiktai šeimyną, ne vieną miestelį, bet jei galima visą tautą įvestum į pažadėtą žemę, į Bažnyčią ir į dangaus karalystę.

Nelaimingoji Sianga, visą dieną išvargusi, dabar jau tėtėsi, kaip įžengusi į pažadėtąją žemę. Glaudė prie savo širdies ir karštai bučiavo savo kudikį, dabar šimtą kartų brangesnį, kad per jį įgijo draugystę ir globą pas “Garbinguosius dangaus sunus.”

Taip Dievas įvairiais keliais veda žmones prie Savęs, tiktai maldaukime Dievą, kad daugiau tokių pagonų atvestų, į Savo Bažnyčią.

[Katalikų Misijos Nr. 492].

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Kur eina po mirties apkrikštytų kudikių dušios? *J. Meškielis.*

Atsakymas.

Nekaltųjų kudikių dušios, per šventąjį krikštą atgimusių iš “vandens ir Šventosios Dvasios” (Jon. 3, 5) eina tiesiai į dangų, kur amžinai gėrėsis betarpiu regėjimu Dievo esybės.

Juk tokios dušios iš vienos pusės negalėjo dar sąmoningai nusidėti ir tuo budu užtraukti kaltės, už kurią būtų baudžiamos pragaro bausme; iš kitos gi pusės jos, budamos apkrikštytos, juk atatinka sąlygai Kristaus reikalavimui, kad kas galėtų įeiti į dangaus karalystę. Jo. 3, 5).

Klausimas. Kas atsitinka su tomis dišiomis po mirties, kurių ypotos nėra krikštytos Rym. Kat. Krikštu, bet protestonų, liuteronų, kalvinų ir tt.?

Atsakymas. Krikštas, kaip mes jau matėme ankščiau ((žiur. “Laivo” N 4, p. 62), yra visų reikalingiausia išganymui pasiekti priemonė, sakramentas.

Delto krikšto sakramento teikėjas, nors paprastai esti vyskupas ar kunigas, tačiau gali būti ir kiekvienas žmogus. Reikia tik dviejų dalykų: 1) kad krikšto teikėjas krikštydamas turėtų intencijos daryti tai, ką Kristus yra įstatęs, arba bent, ką krikščionys krikštydami daro; ir 2) kad krikšto teikėjas krikštydamas užlaikytų Kristaus įstatytą Krikšto budą, t. y. paprastu vandeniu palietų kudikį, tardamas: “Aš tave krikštiju vardan [Tėvo, Sunaus ir Šventosios Dvasios” (Mat. 28, 19).

Kai šitokiu budu krikštas kudikiui yra teikiama, tuo-

met neveizint į tai, kas jį teikia, ar protestonas, ar liuternas, ar net pagonis ir tt., krikštas yra tikras.

Tuomet ir kudikio dušia yra atgimusi iš vandens ir Šventosios Dvasios (Jo. 3, 5) ir ji, jei kudikis tuojaus mirtų, eina tiesiog į dangų, taip lygiai, kaip ir dušia kudikio apkrikštyto sulig Rym. Kat. Bažnyčios apeigomis.

Taip mokina mus nuo senų senovės Katalikų Bažnyčia.

Kai III šimtmete kilo ginčas ar grįžtančius į Bažnyčią klaidatikius reikia vėl iš naujo krikštyti, tuomet pop. Šv. Steponas pareiškė, idant nieko nebutų atmainoma, bet laikoma tai, kas buvo ligšiol daroma, butent, kad grįžtančiai klaidatikiai nebutų vėl iš nauja krikštijami (Ep. ad S. Cyprianum). Vėliau 314 m. jau vyskupų susirinkimas įvykęs Arles (Galijoje), tą patį pakartojo.

Ir šandie, Bažnyčia grįžtančių į tikėjimo vienybę klaidatikių krikščionių nekrikštija, nebent dėl jų suteikto klaidatikių krikšto tikrumo būtų rimtų abejojimų.

O tų abejojimų mūsų laikais, ypač dėl krikšto teikimo protestonų, yra daug.

Dažnai pasitaiko, kad protestonai jau nebesilaiko, teikdami krikštą, Kristaus nustatyto budo. Ar žodžiai Kristaus įstatyti netariami, kaip tinka, ar vanduo vartojamas taip, kad iš tikro rimtai galima abejoti apie krikšto tikrumą.

Berlyne, pavyzdžiui, vienas protestonų pričeris suvilgęs savo pirštą vandeny pašlakstė, krikštydamas, iš tolo vienu mostelėjimu arti 20 kudikių! (Brors. Klipp und Klar. p. 253).

Argi taip suteiktas krikštas nesukelia rimtų abejojimų dėl jo tikrumo?

Dėlto Bažnyčia, jei yra rimtų abejojimų dėl suteikto pas klaidatikius krikšto tikrumo grįžtančius paklydusius vėl iš nauja, bent su sąlyga, krikštija. *K. R.*

KUNIGŲ MARIJONŲ MĖSIJŲ TVARKA.

Norwood, Mass. — 4—9 vasario.

Detroit, Mich. — 5—17 vasario.

New Britain, Conn. — 2—16 kovo.

Waterbury, Conn. — 17—30 kovo.

Hartford, Conn. — 31—6 balandžio.

Brooklyn, N. K. — 7—13 balandžio.

Cambridge, Mass. — 14—20 balandžio.

Lawrence, Mass. — 21—27 balandžio.

Ansonia, Conn. — 28—4 gegužės.

Westfield, Mass. — 5—11 gegužės.

KULTūros VAJUS CHICAGOJE.

A. L. R. K. Federacija surengė prakalbas veiks visose Chicagos lietuvių kolonijose kultūros vajeaus reikale. Mūsų moksleivių vargai kalbėtojų nupasakoti paveikė į gerų žmonių širdis. Chicagos lietuviai katalikai noriai dėjo savo aukas moksleiviams šelpti ir pasiryžo dar rinkti aukų toliau. Į šią darbą pasižadėjo stoti Chicagoje 142 žmonės, kurie apsiėmė iki Kultūros Vajeaus pabaigai padaryti apšvietai iki \$7,500.00.

Jau mažne pusė tos sumos surinkta. Kita pusė bus tikrai surinkta, nes rinkimo darbui turima dar 5 mėnesiai.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE?

Rygoje — atidaryta lietuvių gimnazija.

Vilniuje — įvyko metinis lietuvių Mokslo Draugijos susirinkimas, kuriam pirmininkavo Lietuvos patriarchas Dr. J. Basanavičius.

Kaune — atsistatydino žydų reikalų ministeris Rozenbaumas. Prašymas patenkintas.

Kauno miesto valdyba rupinasi įvesti vandentraukį ir kanalizaciją.

Lietuvos Bankas sausio 1 d š. m. turėjo: aukso, sidabro — už 16,700,957 litų; dolerių, svarų ir kitos tvirtos valiutos — už 46,521,846 litų. Banknotų apyvartoje buvo 60,074,324 litų.

Mariampolėje įvyko visuotinas švietimo draugijos “Žiburys” susirinkimas.

KATALIKŲ PASAULYJE.

Katalikai Hollandijoje stiprėja. Katalikų stiprėjimas Hollandijoje tikrai stebėtinas. Katalikai Hollandijoje yra mažumoje, vos turi apie 15 nuoš. gyventojų skaičiaus. Nežiurint to, katalikai parlamente turi iš 100 atstovų katalikų 32. Hollandijos katalikai gyventojai daugiausia yra ukininkai. Jų sąjunga turi 80,000 narių, laikraščių, turi įsisteigę draudimo įvairias kasas.

Katalikai darbininkai neatsilieka, — ir jie susiorganizavę. 1921 m. provincialės Katalikų darbininkų Unijos buvo 15 vietų su savo centru ir dienraščių susiorganizavusių katalikų darbininkų skaičius siekė per 155,000; protestantų 76,000. Socialistai silpsta. Jų skaičius sumažėjo iki 200 tukstančių.

Mokslo srity Hollandai Katalikai neatsilieka. Nuo pat mažiausių pradžios mokyklų jų veikimas siekia iki Universitetų. Pašaukimų į dvasininkų luomą turi daug. Vadai nesnaudžia; jie dirba, o Dievas jų darbą laimina. Hollandai katalikai yra mums lietuviams katalikams pavyzdys.

“LAIVO” KONTESTAS.

Šiuo skelbiame stojusių į “Laivo” kontestą asmenų pavardes: turi balsų

1. J. Jozapaitė	655.
2. G. Minatienė	450.
3. J. Juška	450.
4. J. Žukauskas	300.
5. J. Šefeltaitė	200.

Kitų kontestantų pavardės bus paskelbtos vėliau.

“Laivo” Kontesto Komitetas.

AUKOS.

Vargdienių Seselių Vienuolijai Mariampolėje.

Per p. Savickaitės rankas gauta aukų Vargd. Ses. Vienuolijai nuo šių asmenų:

F. Puškorius — \$5; F. M. Puškoriai — \$2; Kazys Kontrimas — \$2; A. Riepšas — \$2; A. Krukis — \$1. Viso — \$12.

Aukos pasiūstos kam skirtos.

“Laivo” Redakcija.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. Z. M. L. D. Chicago. — Tamstos klausimų puokštelė “Draugo” prisiūsta yra “Laivui” įteikta. Į klausimus atsakysime iš eilios truputį vėliau, nes turime daug ankščiau atsiųstų mums klausimų.

J. M. p. Juškai. Port Washington. — Tamstos korespondencija “Draugo” mums įteikta tilps vėliau.

J. M. p. P. Kriukėliui. Rokiškis. — Tamstos laišką gavome. Pranešėme “Draugo” Knygynui Tamstos pageidavimą.